

[Dræbye]

Vi skal have en forøgelse af de erhvervsmæssige investeringer. Det er jo langt fra kun bygninger og maskiner, det er også investeringer i forskning, teknologi og produktudvikling, uddannelse, efteruddannelse og omskoling m.m., og det er investering i eksportfremme, samarbejde mellem offentlige og private virksomheder osv.

Når man tager udgangspunkt i den økonomiske status, vi har, er der ikke nogen tvivl om, at vi må koncentrere udviklingen om vores betalingsbalanceerhverv og de erhverv, der kan blive det, f.eks. om udviklingen af eksport af offentlig know-how. Det er da også disse områder, som jeg har været inde på, der er hovedelementerne i regeringens investeringsfremmeprogram, som folketinget modtog forleden. Det omhandler, i hvert fald på papiret, samtlige disse områder.

Men skal det lykkes at skabe et konkurrencemæssigt spring i kraft af en mere avanceret produktudvikling, i kraft af en større indsats for eksportfremme, kræver det virkelig en kraftanstrengelse og en målrettet indsats inden for hele dette brede område af forskning, uddannelse og produktudvikling. Her er regeringens program for fattigt. Omprioritering, administrative besparelser og forenklinger gør det ikke alene, man kan ikke tale en sådan udvikling frem.

Men det står for så vidt endnu værre til med investeringsfremmeprogrammet, fordi det jo også foretager en fordeling af i alt 3 mia kr. over årene 1983 og 1984. Af disse 3 mia kr. anvender regeringen efter sine egne tal de 2 mia kr. på et vedligeholdelsesfradrag, altså til et typisk hjemmemarkedsområde. Gør man nu det i stedet for at bruge investeringsfremmeprogrammets tal og i stedet læser bemærkningerne til de lovforslag, som blev fremsat forleden, står det i realiteten endnu værre til med den økonomiske prioritering imellem betalingsbalanceerhverv og hjemmemarkedserhverv i regeringens investeringsfremmeprogram.

De samlede bruttoudgifter ved vedligeholdelsesfradragets forslag er med de forudsætninger, som indgår i bemærkningerne til lovforslaget, omkring 3,4 mia kr. om året. Af disse dækkes omkring 1 mia kr. ind ved en midlertidig suspension af standardfradraget, men der bliver altså en statslig bruttoudgift på omkring 2,4 mia kr. tilbage.

Lovforslagets forudsætning er, at den merbeskæftigelse på omkring 10.000 mand, der vil komme, i sparet arbejdsløshedsunderstøttelse, i merindtægter af moms, i merindtægter af skat vil gøre dette tal væsentlig lavere. Jeg skal ikke helt kunne afgøre, hvor meget lavere. Men alligevel står vi med bruttoudgifter på 2,4 mia kr., som jo også kunne anvendes på andre områder, som jo også kunne skabe beskæftigelse, også af 10.000 mand, på andre områder.

Man kan gøre den overvejelse, at hvis regeringen virkelig mente, at disse penge var til rådighed, burde de så ikke i langt højere grad end det, der er resultatet, end det, der er prioriteringen i investeringsfremmeprogrammet, anvendes til at sikre en fortsat udvikling inden for konkurrenceerhvervene, altså inden for produktudvikling, teknologifremme, forskning, uddannelse m.m.? Vi er jo ikke uenige med regeringen om, at vi har meget få penge til rådighed, men det må så også i høj grad stille krav om, at vi prioriterer bedre.

Når regeringen nu har erkendt – og det har den jo forleden – at forslaget om et vedligeholdelsesfradrag ikke kan komme igennem, er der så ikke også grund til at overveje, om ikke en del af disse 2,4 mia kr. brutto, som indgår i regeringens investeringsfremmeprogram, nu kan finde en langt bedre anvendelse ved en investeringsindsats inden for det brede område, sådan at der kan komme lidt kontant ind i programmet.

Jeg tror, at man må konstatere om investeringsfremme i det hele taget, at penge gør det ikke alene, men på en lang række områder kan ord heller ikke gøre det alene, men penge gør det meget lettere og meget bedre.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Det er ikke min opgave at blande mig i den politiske strid mellem siumut og atassut, hverken når den foregår her i salen, eller når den foregår i Grønland. Jeg vil gerne sige til hr. Steenholdt, at jeg var meget glad for den forståelse, som hr. Steenholdt viste vedrørende den danske økonomiske situation. Hr. Steenholdt mente også, det var svært at kritisere finansloven, når Grønland netop gennem denne afstemning om EF har sagt nej til 120 mill. kr. om året. Jeg går ud fra, at det